

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXXII
číslo 3 / 2022
září – listopad 2022

Z obsahu:

- Dušičkový čas – str. 3
- Příměstské tábory na Pecce – str. 8
 - Týden knihoven – str. 10
- Zapeklitá hádanka – str. 13
 - Peckovská pouť – str. 14
 - Harantiáda 2022 – str. 15
- Zhodnocení sezóny v kempu – str. 23

Tak léto máme za sebou...

A je to. Skončila pouť, děti jsou zpátky ve školách a školkách, fronta u cukrárny se výrazně zkrátila a parkoviště u hradu už zase nepraská ve švech. Prázdniny a zhusta čilý turistický ruch je ten tam. Jaké že ale bylo léto na hradě?

Celé to začalo už na konci června kulturní smrští. V pátek a v sobotu 24. a 25. června Spolek Bezdrůžic už po jedenadvacáté uspořádal festival hudby a divadla. Hned v zápětí, v neděli, vystřídal na podiu muzikanty děcka peckovského divadelního spolku Smajlík se svojí zcela novou písničkami naplněnou Zapeklitou hádankou. Zdánlivé pondělní volno už naplno patřilo přípravám na kulturní vrchol letošního léta, o které v úterý 28. 6. večer postaral svým koncertem Laco Deczi s kapelou Cellula New York. Nádherné letní počasí, skvělá jazzová muzika, neskutečné historky z hudební branže v podání neúnavného trumpetisty ... Kdo o tohle přišel, může dosyta litovat. Ve středu 29. června jsme si měli odpočinout u letního kina na nádvoří, nicméně počasí bylo proti a nevídaná bouřka nás na fotbalovou podívanou zahnala do rytířského sálu.

(pokračování na straně 5)

Něco starého končí a nového začíná

Vážení spoluobčané, stojíme na konci dalšího volebního období, v jehož průběhu jsme měli možnost leccos změnit, vybudovat a dokázat. Končí další etapa života obce a je mojí povinností zhodnotit, zda cesta, kterou jsme si vytyčili, byla ta správná.

Poslední roky si procházíme obdobím, které jsme mohli sledovat jen v katastrofických filmech. Nejprve to byla pandemie covidu, a když už jsme si mysleli, že to nejhorší máme za sebou, nedaleko od nás se rozpoutala válka. Uvědomujeme si, jak moc se svět kolem nás změnil, a věříme, že vše brzy šťastně skončí.

V těchto čtyřech letech jsme se opět snažili zlepšovat život občanům Peckovska. Několikaleté snažení získat finanční prostředky na rekonstrukci fasády a výměnu oken na naší základní škole bylo úspěšné a škola se stala jednou z nejvýraznějších dominant Pecky. Nejen kabát mají obě vzdělávací budovy nový, také třídy, učebny a vybavení se stále modernizují, aby naše budoucí generace měla ty nejlepší možnosti pro rozvoj osobností a přípravu na další etapu života a výběr povolání.

Prioritou stále bylo a je oprava místních komunikací na celém správním území. Postupně za pomoci dotací se daří rekonstruovat komunikace v Bělé, Bukovině, Staňkově. Stavební povolení a projekt máme připravený na opravu komunikace k novým domům ve Lhotě, místní komunikace na Žižkově, v Chudobinci a pod kostelem se připravují ke stavebnímu povolení.

Seznam komunikací, které potřebují rekonstrukci, je široký, postupně se žádá o finanční prostředky, abychom mohli zahájit stavební práce.

Ruku v ruce s opravami komunikací jde rekonstrukce veřejného osvětlení ve všech částech obcí. Nové vedení včetně nových úsporných světel máme nainstalováno v Horním Javoří, Vidonicích, Kalu, ve spodní části Pecky, ke hřbitovu, ve Staňkově, nyní se usilovně pracuje ve Lhotě.

Díky Programu regenerace městských památkových zón se v Pecce daří zvelebovat kulturní památky, křížky a v neposlední řadě úspěšně pokračují i práce na hradu Pecka.

Výraznou proměnou prošel hradní park, který je v současné době nádherným místem vyzývajícím k procházkám, odpočinku a meditacím.

Obec se postupně snaží rekonstruovat a modernizovat bytové domy, aby se dařilo snižovat náklady na energie. Pomocí dotací jsme zateplili fasády a vyměnili okna na bytovce pod hradem a bytovém domě proti bývalé Tibě. Zde jsme kompletně zrenovovali byty, místo sušárny jsme postavili garsoniéra a půdní prostory připravili pro budoucí výstavbu 2 bytových jednotek. Z tzv. domu hrůzy se stal pěkný bytový dům.

Mladí lidé se na nás obrací s žádostmi o stavební parcely, obec proto přistoupila k jednání s vlastníky pozemků ve Lhotě a podařilo se pozemky vykoupit, zahájit projektové práce na architektonické studii a získat stavební povolení na rekonstrukci přístupové komunikace do tohoto území.

Nezapomínáme ani na bezpečnost v obci, pro výjezdovou jednotku hasičů jsme zmodernizovali hasičskou zbrojnicu, pravidelně se snažíme hasičům zajistit vybavení, abychom my, občané, měli jistotu, že když se rozhouká siréna, určitě nás tito dobrovolníci nenechají na holičkách. Za to jim patří velký dík.

Větší změnou prošel systém svozu odpadů z celého našeho území. Jsme moc rádi, že se nám podařilo prosadit roz-místění popelnic i v částech obcí, kde byly umístěny kontejnery. Tím se nám snížily svozy odpadů, které prováděla obec, tím jsme hlavně ušetřili čas technického úseku, který se tak může věnovat údržbě veřejných prostranství. Těchto ploch nám každoročně neuvěřitelně přibývá, ale naši chlapi se s tím velmi úspěšně perou a obce jsou jak ze škatulky. Děkujeme jim.

Snažíme se podporovat i sportovní aktivity v obcích a postupně budovat zázemí pro sporty, aby i naši nejmenší měli možnost místo sezení u televize a mobilu aktivně využívat volný čas. V částech obcí postupně budujeme dětská hřiště. Finančně se snažíme podpořit neziskové organizace, které pořádají společenské, kulturní a společenské akce. Všem, kteří se podíli na organizaci akcí, děkuji.

Na závěr bych chtěla poděkovat Radě, Zastupitelstvu, zaměstnancům úřadu za jejich aktivní přístup při plnění náročných úkolů a vám občanům za podporu, pomoc a trpělivost.

HS

Dušíčkový čas

Blíží se Dušíčky a naše hřbitovy se opět rozzáří svícemi. Jeden člověk vzpomínal na svůj let nad Evropou 2. listopadu večer. Je to prý krásné vidět z výšky rozzářené kousičky země rozseté po kontinentu. S Dušíčkami však nejsou spojeny jen návštěvy hrobů a zapalování svící. Pro člověka je to připomínka vlastního konce zde na zemi a skládání účtů ze svého života. Zdá se totiž, že všichni jednou zemřeme. Co by nám asi řekli naši zemřelí, kdyby se mohli vrátit alespoň o dušíčkách mezi nás? Snad se nedopustím přílišné fantazie, když si představím, že by nám připomněli právě ono poslední skládání účtů. Nabídnou příběh.

Městský úředník, pan Jaroslav Očko, přišel z práce domů, usedl na pohovku a chytl si hlavu. „Co ti je, Jaroslave?“ zvedla paní Očková zrak od žehlení, „zase žlučník?“ Pan Očko se na ni podíval a tragicky zašeptal: „Umřu!“ „Umřeme všichni a na žlučník se hned tak neumírá,“ řekla žena rozšafně. „Není čas na vtipy,“ pohlédl na ni manžel vyčítavě. „Mám rakovinu!“ „Rakovinu?“ řekla paní Očková udiveně a na chvíli přestal žehlit. „A kdo ti to řekl?“ „Byl jsem u doktora a nahlédl jsem do spisů, když na chvíli odešel z ordinace.“ Paní Očková se posadila. Sundala si zástěru a dívala se na manžela. Po chvíli vstala, vypnula žehličku a říká: „Jaroslave, prosím, pohlídej polévku a naloupej do ní nějaké brambory. Skočím do obchodu něco nakoupit.“ Pan Očko zíral do prázdna. Pak vstal a odebral se do kuchyně. Otevřeným oknem viděl zářivě zelenou louku, slyšel štěbetání ptáček a pod stromem si olizovala tlapy kočka. Dosud si takových věcí nevšímal. „Jak dlouho ještě?“ vzdychl oškrabávaje zeleninu. „Lékařská věda je pokročilá... snad dva roky. Co je to? Chvilka!“ A hodil do vody další rozkrájený brambor. Náhle mu zrak padnul na fotografii nad kuchyňským stolem. Smáli se tam jeho kolegové z práce. Oči mu klouzaly z tváře na tvář až u poslední se zastavil. Zachvěl se. „Stará slečna Kašpárková.“ Odsunul zrak k oknu, ale za chvíli ho obrázek znovu přitáhnul. „Proč jsem ji vlastně tak nasnášel...? Píše na počítači líp než Helenka, v účtech má pořádek a přesně dodržuje pracovní dobu. Ovšem Helenka je hezké mladé děvče, umí se oblékat a má milý úsměv. Slečna Kašpárková je starší dáma, vůbec se neusmívá a má kritické poznámky.“ Pan Očko omyl další brambor a sem tam mu vyškrábl očko. „Čarodějnice,“ řekl vzdorovitě, „sotva otevřeme okno, ječí, že nastydne. Ale když chce zavřít okno Helenka, div se nepřerazíme, abychom jí vyhověli. Hrome!“ zaklel a přisypal do brambor trochu kmínu. „Proč jsem vlastně na Kašpárko-

vou tak vysazený?“ zeptal se sám sebe a tichý hlásek v duši mu hbitě odpověděl: „Protože ona jediná tě dokázala upozornit na chyby a omyly a někdy dost rázně – skoro až povýšeně, a vždycky měla pravdu! – Měl bych jí být vděčný.“ Zamračil se, nadzvedl pokličky nad oběma hrnci a napil se vody. Pak usedl znovu na pohovku a zíral na zářivě zelenou louku. „Smrt,“ povzdychl si, „musí to být – ale proč právě já? Musím dát své věci do pořádku. Rodina je pojištěná ...“ „Ovšem jsou ještě jiné věci, které bych měl dát do pořádku,“ připomněl tichý hlásek ve vyděšené duši. „Omluvit se slečně Kašpárkové, veřejně, za své řvaní a nespravedlnosti. Darovat jí kytici růží a bonboniéru ...“ Zíral tupě na desku stolu. Potom vstal, utáhl plyn pod vroucí polévkou a řekl nahlas: „Pane Bože, slibuji ti, že se jí omluvím. Jen mě nech ještě chvilku na světě ... Moment, vždyť ona má příští týden narozeniny. Mohu tedy jako vedoucí kanceláře veřejně ukázat, jak si jí vážím a jak uznávám její poctivou práci, zásluhy a tak dále ...“ V předsíni se ozvaly klíče. Manželka se vrátila. „Oloupal jsi ty brambory...? Dal jsi do polévky i trochu kmínu? Výborně. Postrádala bych tě,“ řekla žena s mírným úsměvem. „Ale našťestí ...“ „Co našťestí ...?“ vydechl apaticky pan Očko. „Zašla jsem k tvému lékaři. Spletl ses, Jaroslave. Podíval ses na listinu někoho jiného, již zemřelého. Ty rakovinu nemáš.“ Pak Očko stál chvíli bez hnutí. Nemohl to pochopit. Nezemře. Pak přistoupil ke své ženě, objal ji a přivinul k sobě. A pak si vzpomněl na své předsevzetí. Narozeniny slečny Kašpárkové? Ale teď, když neumře? Má se omluvit? (Z cyklus „Dopisy pro tebe“ 13/82/1982)

Přeji nám všem, aby dušíčkové období nebylo spojeno jen se zdobením hrobů, ale ať je to také čas malého přeúčtování našeho života s vědomím, že jednoho dne nastane velké vyúčtování i z toho, jak jsme se chovali k lidem kolem nás.

Antonín Brychta, administrátor farnosti

Také před 100 lety kolem Pecky mizely lesy

Říká se, že historie se opakuje, a když nahlédneme do kroniky a srovnáme dění v Pecce dnes a před sto lety, v roce 1922, v mnohém musíme dát tomuto rčení za pravdu. Také rok 1922 byl rokem nových voleb (i když trochu nestandardních), městečko se rozvíjelo, přibýly nové chodníky i stavby, z nichž nejvýraznější byla vila na Žižkově. Na hradě probíhaly opravy zdiva a podobně jako my dnes i naši předci bezmocně přihlíželi, jak po kalamitě bekyně mnišky mizí okolní lesy...

Vybrané zprávy z kroniky městečka Pecka – 1922:

Hrad

„S nastávajícím jarem počaly opravné práce ve zřícenině hradu. Zemský památkový úřad si vyhradil vrchní dozor na opravy. Zdejší stavitel Hynek Poslt, jemuž práce na hradě byly zadány, vypracoval postup jich a předložil Zemskému památkovému úřadu. Dle toho plánu bylo postupováno. Opravena dosud nedokončená klenba u vchodu do hradu, opravena zeď a okna na straně k Odnoži, opraven roh v nové části hradu nedaleko mostu na straně k Bělé. Podklenuta byla kulatá věž a vyroubena byla lidomorna ve věži té. Utvořen byl dobrovolný oddíl pracovní Františkem Posltem, hostinským, který jeví nevšední zájem o zříceninu a v čele s ním vyklízel nádvoří, místnosti i sklepení, takže zřícenina v brzkou měla jiný ráz. Nádvoří bylo urovnáno, odkryty nové vchody i nová klenutí, ba i část staré omítky s malbou v nádvoří vedle kulaté věže na stěně.

Ministerstvo školství a národní osvěty bylo požádáno o podporu. Vyhovělo žádosti a věnovalo 65 000 K na opravu hradu. Polovinu složilo ihned a druhou polovinu vyplatí až při kolaudaci.

Mimo to ve schůzi Harantova sdružení věnována byla větší část výtěžku loňské slavnosti též na opravu hradu.“

Mniška

„V obecních lesích v minulých letech rozšířila se mniška, která ničila stromy jehličnaté. Letošním rokem dostoupila krise vrcholu, neboť všechny lesy kolkolem byly zničeny tímto zhoubcem. Krásná jindy krajina oplývající zelení lesů, v nichž zejména letní hosté nalézali osvěžení, zesmutněla, zmlkl zpěv ptactva, stromy zbaveny byly jehličí a uschly. Mnišek bylo takové množství, že potok Javůrek, tekoucí z rokle lesem, byl jimi téměř zanesen. Voda byla černá jako inkoust.

Stavby

Profesor p. Langner Jan počal stavět za rybníkem hned u splavu na rozcestí vilu, čímž rozšiřuje se část Pecky zvaná Žižkov.

(Pečlivě stavbu tzv. Langnerovy vily zaznamenala fotografka Albertina Bendová – skleněné desky i vyvolané snímky jsou uloženy ve Sbírce soudobé dokumentace a kopií na hradě Pecka)

Věra Kociánová, kronikářka

Tak léto máme za sebou ...

(pokračování z titulní stránky)

Začátek července tradičně na hradě Pecka patří šermířům ze skupiny historického šermu, tance a jiných nepravostí Sinister. Přestože jejich řady postupem času kosil strašák jménem covid, se ctí dohráli všechna plánovaná vystoupení. V řadě alternací dostala šanci mladá nastupující generace. Vrcholem bývá sobotní večerní ohňová show. Kdo z vás se letos zúčastnil, tak může potvrdit, že takhle mokré ohňové radovánky jsme ještě na hradě neměli. Počasí ale neporučíš a tak se vydatný a vytrvalý déšť postaral o naprostou protipožární bezpečnost.

Svého dalšího pokračování se letos na hradě dočkal i festival Podkrkonošské hudební léto. Novopacká houslistka Lída Pavlová si sebou tentokrát do Rytířského sálu přivezla vibrafonistu Štěpána Hona. O doprovodný kulturní program se pak postaral básník Jaromír Typlt.

Dali jsme si ještě dvě další promítání letního kina. Na srpen jsme s Miroslavem Náplavou plánovali cestovatelský festival. Ono se ale ukázalo, že sehnat vyprávěnické cestovatele uprostřed léta, kdy jsou všichni, co mají toulavé boty a dobrodružnou duši, na dalekých cestách, na jeden konkrétní termín na peckovský hrad není úplně jednoduché. A tak nám tenhle závazek zůstává do příští sezóny. Letní kulturní sezónu zakončil začátkem září provedený koncert Check Accordion Tria v zaplněném rytířském sále. Už stálíci v hradním programu je trampský potlach. V sobotu 17. 9. přípravy za vytrvalého deště, trochu kouře při zapalování hranice, ale jak trampové hrábli do kytarových strun a rozezněl se zvon Kryštofa Haranta, pršet přestalo a začalo zas, až když všichni zalezli do svých spacáků a celt.

Setkání s multikárou

V kastelánských kruzích je multikára pojem. Dalo by se s lehkou nadskázkou tvrdit, že ten, kdo ji na svém hradu má k dispozici, patří vlastně mezi takovou kastelánskou smetanou, vyšší společ-

nost. My ji na Pecce nemáme. Ale nebrečíme kvůli tomu. Jednoho srpnového rána ovšem multikára zatroubila před hradní branou a bylo jasné, že hrad na následující dny a týdny ožije stavebním ruchem. V nejstarší gotické části u hradní studny vyrostlo lešení, pod lešením kameníci a zedníci rozbili svá ležení a začali s opravami poškozených zdí. Lešení zůstane do jara, pak zkontrolujeme, co s odvedenou prací udělali drsné zimní podmínky a budeme pokračovat na zdech dalších.

Panenka Marie z hradního mostu

Asi všichni víte, že součástí hradního mostu je i socha Panny Marie. Ta je z roku 1760 a podle restaurátorské zprávy z roku 2008 je jejím autorem František Petrš z Červené Doubravice, přestože je signována I. Khin. Současný stav sochy je po několika letech opět havarijní, měkký červený pískovec nedokáže dobře odolávat povětrnostním vlivům, a tak ještě během podzimu socha z hradního mostu zmizí. Projde odborným restaurováním a pokusíme se pro ni najít nějaké vhodnější umístění, tak aby do budoucna dále venku netrpěla.

Sezóna ještě nekončí. Ve středu 28. září na státní svátek na hradě sehraje Vikingskou pohádku Divadlo Lůza. V pátek 30. pak po setmění přijde na hrad vyprávět folklorista Pavel Kracík o zazděné u hradní brány. V sobotu 1. října vás hradem opět provedou pohádkové postavy peckovské historie v rámci večerních kostýmovaných prohlídek.

Dle posledních, leč neověřených zpráv hrad letos pro turisty uzavřeme první listopadovou sobotu opět za účasti šermířů.

Tak krásný podzim a třeba ještě letos na hradě na viděnou.

Honza Murdych

Autorem fotek je nejlepší hradní průvodce Vítek Havlín.

Novinky ze školky

Milí spoluobčané, čtenáři Listů Peckovska, pokud jste četli v posledním vydání Listů Peckovska články o naší MŠ, víte, že vám dlužíme ještě informaci o závěrečném rozloučení s předškoláky, které se konalo na nádvoří peckovského hradu 27. 6. 2022. A protože bylo velice pěkné, chceme se s vámi o tyto poslední chvíle předškoláků v MŠ podělit. S mateřskou školou se loučilo 17 dětí, které společně 1. září nastoupily do Základní školy v Pecce.

**V našem malém městě Pecka,
veselá jsou všechna děcka.**

**V našem malém městě Pecka
Kryštof Harant kdysi žil.**

I tahle krátká říkanka zazněla v onen den z úst dětí. Letošní závěrečné rozloučení s předškoláky se totiž konalo v cestovatelském duchu, což bylo vidět i na dekoracích a obrázcích, které si děti společně s učitelkami připravily. Předškoláci byli z domova vybaveni cestovními zavazadly – kufry, batohy, taškami a k tomu vhodným oblečením. Kristýnka a další holčičky se vydaly na rekreační či wellnes pobyt do hotelů, Josefínka s batohem na hory, kluci Kuba, Štěpán i Tomáš ve sportovním či trampském oblečení do přírody. O městech a místech, které jsme navštívili, se děti v MŠ naučily krátké básně. A tak nás pomocí nich dovedly do Prahy, Jičína, Hořic, Nové Paky, do Dvora Králové a i za Krakonošem do Krkonoš. Celé vystoupení bylo doplněno tancem a písněmi, které byly také v cestovatelském duchu.

V druhé části rozloučení se děti ve slavnostních talárech loučily se školkou. Děti odevzdaly učitelkám svoji značku, kterou měly v mateřské škole a ony je za to pasovaly na školáky. Poté děti obdržely od MŠ a Městyse Pecka dárky na rozloučenou, čekal je slavnostní připitek a zcela na konec naše pohádková hymna, kterou se každým rokem děti loučí s mateřskou školou – píseň o Křemílkovi a Vochomůrkovi. Tito dva pohádkoví kamarádi byli i kamarády všech dětí, které chodily do naší MŠ. Během celé akce na nádvoří cvakaly fotoaparáty, točily se kamery rodičů a jejich velký potlesk byl odměnou dětem za to, co předvedly, ale i odměnou a poděkováním všem pracovnícím, které se o děti v MŠ staraly.

Závěr tohoto dne je opředen tajemstvím a překvapením. Děti prožily to, co mohou za příznivých podmínek zažít jen předškoláci. Setkaly se s tajuplnou bytostí na hradě Pecka a prožily noc v mateřské škole se svými učitelkami.

Nyní jsou z našich předškoláků již prvňáčci a my jim přejeme, ať se jim ve škole líbí a hlavně daří.

A co čeká naše nové či staré kamarády ve školce od září 2022?

Doufáme, že jen samé pěkné zážitky, veselé, spokojené dny a hodně radosti s 53 dětmi, které 1. září zahájily nový školní rok. O děti se budou starat 4 pedagogické pracovnice, 2 školní asistentky, školnice a kuchařka v jedné osobě.

S úklidem v MŠ pomáhá v odpoledních hodinách ještě jedna pomocná pracovnice.

Školní rok bude pokračovat v plnění vzdělávacího programu Poznáváme svět s Křemílkem a Vochoomůrkou, který si učitelky dle potřeb pro děti upravují, doplňují, obohacují o další aktivity, které jsou zaměřeny na všestranný rozvoj dítěte. Kromě běžných denních aktivit budeme mít v MŠ nově zavedeno 1 x za 14 dní Cvičení s míčky a Zdravé cvičeníčko pro předškoláky, které povede pracovnice Pedagogicko-psychologické poradny v Jičíně a učitelky je budou průběžně s dětmi procvičovat. Dle zájmu mohou rodiče přihlásit děti opět na plavecký výcvik a další zájmové aktivity – pěvecké sbory, výtvarné kroužky, odpolední cvičení. Na děti budou opět čekat divadelní představení, dopolední i celodenní vycházky do přírody, blízkého či vzdálenějšího okolí. V letošním školním roce zůstává v MŠ dost dětí, které potřebují individuální přístup učitelek, samostatnou individuální práci a bohužel i hodně dětí s logopedickými vadami. V této oblasti nebudou mít paní učitelky vůbec jednoduchou práci –

je třeba neustále si rozšiřovat své vzdělání, aby byla práce s dětmi efektivní, přínosná a pro děti prospěšná. Zde je ale velice potřebná pomoc a spolupráce rodičů. Školka sama nemůže bez jejich pomoci vše zvládnout a zajistit dětem to, co potřebují. Čeká nás náročný rok a uvidíme za deset měsíců, zda a jak byl úspěšný.

Milí čtenáři, doufejme, že v letošním školním roce budeme moci uspořádat i akce pro vás, širokou veřejnost. Po covidových letech bychom chtěli obnovit Lampionový průvod, vánoční koncert, návštěvu u obyvatel Pečovatelského domu a další akce, které se v minulých letech nemohly konat.

Na závěr mi dovolu popřát všem kolegyním, aby se jim v jejich práci s dětmi dařilo, aby rodiče byli našimi dobrými „spoluvychovateli“ a ať jsme všichni spokojeni a hlavně zdraví.

Jana Murdychová
učitelka MŠ

Příměstské tábory na Pecce

Prázdninové dny si děti z Peckovska opět po roce mohly užít na příměstských táborech realizovaných dobrovolným svazkem obcí Novopacko. Na třech turnusech se vystříдалo celkem 26 šesti až dvanáctiletých dětí.

Hned pár dní po skončení školy se první účastníci tábora vydali na cestu kolem světa, kde se seznámili s jinými kulturami a navštívily několik divů světa. Při druhém turnusu děti oslavily české i zahraniční svátky jako čínský Nový rok, svátek Hóli, známý jako svátek barev, karneval v Riu de Janeiru, Mezinárodní den zmrzliny a také svátek Mrtvých. Ke každému ze svátků byl pro děti připraven příběh a tematické sportovní hry a tvořivé aktivity. Celý týden děti zakončily oslavou Vánoc. Poslední týden před začátkem školy se děti vydaly za pokladem hraběte Drá-

kuly, kdy zamířily i na hrad Pecka. Ověřily si, že tam Drákula skutečně nežije. Po splnění všech úkolů se všem podařilo najít Drákulův poklad. Všechny děti prokázaly odvahu a do truhly plné pavoučků a jejich síti se nebály sáhnout pro svůj poklad. Odvážnější děti si domů s pokladem odnesly i malého pavoučka.

Společně s vedoucími Olgou, Karolínou, Veronikou a Pavlem si školáci užili týdny plné kvízů, sportovních aktivit na školním i místním fotbalovém hřišti a procházek po blízkém i vzdálenějším okolí. Oblíbeným výletem byly procházky po lese, kde děti dokonce nasbíraly houby a lesní plody. Na závěr se sluší poděkovat všem zúčastněným za aktivní přístup, rodičům za příkladnou spolupráci a městysu Pecka za finanční zajištění táborů.

vedoucí tábora

Je tu nový školní rok

Ve čtvrtek 1. září začal tradičně na našem hřišti nový školní rok. Ráno se zde sešli všichni žáci a zaměstnanci naší školy. Tento den byl významný pro naše nejstarší a nejmladší žáky. Pro naše deváťáky to bylo poslední společné zahájení školního roku. Naopak poprvé s námi školní rok vítali naši nejmenší prvňáčci v doprovodu svých rodičů a prarodičů. Po úvodních proslovech přišel čas na pasování žáků prvního ročníku, kteří na krk dostali kotvu se svým jménem. Poté byl připravený pro prvňáčky program v jejich třídě. Žáky čekala ve třídě nejen paní učitelka, ale také jejich třídní maskot, opičák Hop, který bude děti provázet celý školní rok. Hop měl pro děti připravený první

úkol, každý musel najít papírovou rybu a vybarvit ji voskovkami. S prvním školním úkolem si děti poradily hravě. A protože se z malých školáček stali velcí školáci, kteří si musí plnit své povinnosti, čekal na děti první domácí úkol. Všichni si museli najít svoji papírovou tužku a doma s maminkou a tatínkem napsat, jak si každý přeje, aby byl ve škole oslovován. Na závěr si všichni společně prohlédli školní chodby, tělocvičnu a celou exkurzi zakončili ve školní družině, na kterou se děti moc těší. Všem prvňáčkům přejeme, ať se jim na naší škole líbí.

Sabina Machková

Škola na začátku školního roku

Tento školní rok jsme zahájili v budově, která má krásný nový kabát a už i upravené okolí. Přestože v průběhu prázdnin probíhaly uvnitř stavební úpravy, díky práci pana školníka a paní uklízeček uvítala děti škola čistá a voňavá.

Pozadu nezůstaly ani třídní paní učitelky, které pro své třídy připravily novou výzdobu. Podívejte se s námi.

První třída se vydává na velkou plavbu novým školním rokem. Ve druhé třídě můžete zaznamenat

značný výskyt veverek, které budou děti motivovat ke školní práci. Třetí, čtvrtou a pátou třídu vítalo ve třídě opakování učiva a taháky na nástěnných obrazech.

Šestáci sdílí třídu s učebnou anglického jazyka, a to se promítá na její výzdobě. Jsme prostě v Anglii. Sedmáci a osmáci mají třídy spíš přírodopisné. V deváté třídě proběhla paintballová bitva.

Doufejme, že dětem bude ve třídách dobře a budou o ně pečovat.

Alena Müllerová

Prvňáček

Malý Tonda jde do školy,
těší se, až bude psát úkoly.

Naučí se číst a psát,
počtů se nemusí bát.

Ve škole jsou milé paní učitelky,
pilné a vlídné jako včelky.

Učení je radost,
to ti potvrdí i děd Řehoř.

Když se budeš vzdělávat,
na radnici můžeš v dospělosti chytrost předávat.

Alena Nedomová

Týden knihoven 3.–9. 10.

Celostátní akce SKIP, která pomáhá k propagaci knihoven a ke zvýšení čtenářské gramotnosti.

Zveme vás do Knihovny Kryštofa Haranta na tyto akce:

- **5. 10. od 9 hodin**

Zahájení zimního semestru VU3V

Téma: Arménie blízka i vzdálená. Organizační garant: Provozně ekonomická fakulta ČZU v Praze. Výukový garant: doc. Ing. PhDr. Petr Kokaisl, Ph.D., prof. h. c. Tento přednáškový cyklus vám blíže představí Arménii, její geografickou polohu, stručné dějiny, náboženství, jednotlivá etnika a národnostní menšiny. Cena semestru pro registrované čtenáře: 400 Kč.

- **6. 10. od 17 hodin**

Mezníky stoleté historie Pecky v kronice
přednáška Věry Kociánové. Vstup zdarma.

- **7. 10. Bookstart od 13 hodin**

setkání rodičů s dětmi

Ukázka Montessori pomůcek a her. Výstava knížek. Předání dárkových setů rodičům dětí od 3 do 6 let. Malé občerstvení zajištěno.

Po celý týden výprodej vyřazených knih, prodloužená výpůjční doba (Út a St do 17 hod) a registrace nových čtenářů zdarma.

Knihovna Kryštofa Haranta informuje:

Oznamujeme vám, že od 6. 9. 2022 dochází k uzavření pobočky Knihovny Kryštofa Haranta ve Vidonicích. Důvodem je úspora energie. V současné době není provoz pobočky ekonomický. Knihovna Vidonice je proto až do odvolání uzavřena.

TÝDEN KNIHOVEN 3. – 9.10. 2022

Knihovna Kryštofa Haranta

5.10.2022 od 9.00 Zahájení zimního semestru VU3V.
Téma: Arménie blízka i vzdálená. Organizační garant: Provozně ekonomická fakulta ČZU v Praze. Tento přednáškový cyklus vám blíže představí Arménii, její geografickou polohu, stručné dějiny, náboženství, jednotlivá etnika a národnostní menšiny. Cena: 400 Kč.

6.10.2022 od 17:00 Mezníky stoleté historie Pecky v kronice.
Přednáška Věry Kociánové. Vstup zdarma.

7.10.2022 od 13:00 Bookstart. Setkání rodičů s dětmi. Ukázka Montessori pomůcek a her. Výstava knížek. Předání dárkových setů rodičům dětí od 3 do 6 let. Malé občerstvení zajištěno.

Po celý týden výprodej vyřazených knih, prodloužená výpůjční doba a registrace nových čtenářů zdarma.

Doporučujeme čtenářům využívat půjčovní dobu Knihovny Kryštofa Haranta:

Út: 9-11; 12-16

St: 12-16

Pá: 9-11; 12-17

Všechny čtenáře pobočky ve Vidonicích, kteří mají zapůjčené knihy, prosíme o jejich vrácení do Pecky. Knihy je také možné vhodit do Biblioboxu před budovou knihovny v Pecce.

Imobilním a zdravotně postiženým osobám doporučujeme službu. Dovož knih do domu - na požádání přivezeme knihy až domů. Svá přání adresujte na: knihovna.pecka@seznam.cz nebo volejte na 602 556 142.

Děkujeme za pochopení.

Lenka Knapová

Příběhy a pohádky Magion

Předmluva

Pohádky, pověsti, legendy a další příběhy si lidé vyprávějí od nepaměti. Mísí se v nich čarovná fantazie neomezených možností a tvrdá lidská zkušenost vezdejšího světa. Většinou jsou to příběhy plné poučení, symbolizujícího složku světskou, ale zároveň plné nadpřirozeného dění, které zas symbolizuje složku spirituální. Nicméně každý z nás může cítit, že se nejedná o pouhou fikci, ale na fiktivní úrovni jsou v těchto útvarech předkládány věci značně hlubší, jakási všelidská praktická zkušenost s duší a jejím používáním. Nikoho potom nepřekvapí, že všechny pohádky pověsti a legendy nakonec mají „pravdivé jádro“. Bez této vezdejší a zcela nefantasijské zkušenosti by celý příběh totiž postrádal smysl. Je to právě ale ona zkušenost, která je nepřenositelná. Tedy byla by, kdyby nebylo magického rozměru lidské představivosti.

Právě z této představivosti se rodí zástupy pohádkových a mytických bytostí. Z této představivosti, která se snaží postihnout a přenést prostou lidskou zkušenost. Polopaticky řečeno, jen drvoštěp může na vlastní kůži zjistit, že s ranní rosou přichází skřítek Tuporez. Dnes se svět mystérií a fantazijního přenosu zkušeností zametá pod koberec vědy a všeobecného vysvětlování. Ještě, že jsou na světě věci a jevy, na které je všechno vysvětlování krátké. Jedním z nich je například způsob, kterak se z kamene zrodí pohádková bytost.

Nerad bych vás ochudil o tento magický a fantastický příběh, který začíná dávno, dávno před tím, než se z kamene stane kámen, když ještě živě proudí tímto světem v podobě molekul prachu. Kolik věků musí přejít, než se molekula k molekule usadí a může vzniknout ta nebo ona hornina. Ta hornina se potom láme, taví, krystalizuje, leží, posouvá se nebo jinak žije. A to je panečku nějakých dalších věků a zázraků. A to ještě nezačal příběh o tom, kterak horninu lidé objevili, naučili se užívat a začali lámat ve svůj prospěch. Ještě ani nezačalo období, ve kterém se kámen stal kamenem tím, že ze skály odpadl nebo se z hory sesul. Kolikero zázraků se muselo stát, než se z dítěte stal kameník a z kameníka umělec, kolikero zázraků dalších, než se kameník postavil ke kameni. A hle, tu se ten mistr začal natahovat po svém nástroji – uzlíčku dalších zázraků, objevů a práce několika desítek lidských pokoleních. Jak se pak může stát něco jiného než čarovné mystérium, když se to sejde. Jeden uzel zázraků, tuhý a netečný, ze země zrozený. Druhý uzel zázraků živý a tvůrčí, zrozený z vody a ze vzduchu. A třetí v ohni vzniklý, kovaný a aktivní. Tak se ve spojení všech žvlů stane z kamene magická bytost.

Potom co se socha osadí v krajině, začíná žít vlastním životem a postupně splývat se svým prostředím. A jako příběhy daly vzniknout sochám, tak i nyní sochy dají vzniknout příběhům. Koloběh kulturní civilizace, který nebude přerušen, dokud budou mít lidé životní zkušenost a fantazii.

Adam Kadmon

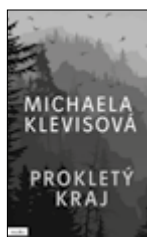
V následujících číslech Listů Peckovska postupně uveřejníme všechny pohádkové příběhy mladého spisovatele Adama Kadmona, kterého znáte jako autora knihy Kdo chodí úvozem mrtvých, inspirované legendami vyprávěnými v Podkrkonoší a zároveň jednoho z autorů soch na Odnoži.

Obsah:

Hnízdilka a poraněné ptáče
Zamilovaný hejkal
Tuporez a drvoštěp
Trpajzlíček, sveřepý ochránce pokladů
Stavitel a královna Víl
Kde se vzala Duše Mušle?
Magické dveře pro Divoký hon
Houbák a Houbuschov
Permoník ve službách kameníka

Nové knihy v knihovně

Představujeme vám tipy na čtení, které se perfektně hodí na podzimní prodloužené večery s knihou a horkou kávou nebo čajem, když za oknem jsou slyšet jen poryvy studeného větru a přes zamřížované sklo lze zahlédnout barevné listí, jak se snášejí ze stromů. Počasí neovlivníme, ale dobrou náladu si můžeme udržet i tak, například četbou pěkné knihy.

Michaela KLEVISOVÁ Prokletý kraj

Praha: Motto, 2021

Román s kriminální zápletkou, zasazený do drsných šumavských hor. Jelení Horou se několikrát prohnaly dějiny plné nenávisti a zmaru. Vesnička ukrytá v pošumavských lesích dodnes není ideální místo k životu.

Gerdu s dcerou k návratu sem přiměl jenom rozvod a nedostatek peněz. Z jednotvárnosti ji vytrhne až seznámení s Lindou, která tu pátrá po minulosti své rodiny. Vzpětí ale ve vesnici za podivných okolností někdo zemře... a zločin oběma ženám pomůže odhalit staré tajemství, které nikdy nemělo vyjít na povrch.

B. A. PARIS Terapie

Praha: Motto, 2022

Příběhem o tajemství jednoho domu se britská autorka vrací ke svému nejúspěšnějšímu žánru "sousedských thrillerů". Když se Alice a Leo přestěhují do exkluzivního obytného komplexu, splní se jim celoživotní

sen. Existuje však jeden temný důvod, proč luxusní rodinnou vilu v uzavřené komunitě mohli koupit tak výhodně – a tím je bývalá majitelka, psychoterapeutka Nina. Co se s ní přede dvěma lety stalo? A proč o tom nikdo ze sousedů nechce mluvit? Alicina zvědavost se změní v posedlost a ve zdánlivě dokonalém domě se začnou odehrávat nevysvětlitelné věci.

Heine T. BAKKEID Setkáme se v ráji

Praha: Plus, 2019

Kdysi elitnímu policejnímu důstojníkovi Thorkildu Askemu osud servíroval jednu pohromu za druhou. Prošel si vězením, ztratil práci, dobrou pověst i milovanou ženu. Další nebezpečná situace na sebe nenechá dlouho čekat.

Autorka kriminálních románů jej přesvědčí, aby jí pomohl s přípravou nové knihy. Především poradce byl ale v této roli zavražděn. Aske brzy pochopí, že nic není tak, jak se zpočátku domníval...

Shari LAPEŇA Nepřítel štastná rodina

Praha: Euromedia Group, 2022

Napínavý román od osvědčené královny psychothrillerů a mistrně manipulace. Bohatí rodiče byli zabiti a po nich zůstaly tři děti, které čeká závratné dědictví.

Dokonalý motiv pro vraždu. Byl ale vrahem opravdu někdo z nich? Fred a Sheila Mertonovi jsou postarší manželé žijící na lukrativní adrese v Brecken Hill. Drahá auta, značkové oblečení, bezstarostný život... Teď jsou ale bílá mramorová podlaha a drahé perské koberce v jejich domě potřísněny krví. Někdo je brutálně zavraždil. Jejich tři dospělé děti jsou otřeseny. Vždyť je to sotva pár hodin, co spolu jedli slavnostní velikonoční večeři. Rychle však vychází najevo, že ve šťastné rodině vše až tak dokonalé nebylo. Je vrahem opravdu někdo z rodiny? A zajímá to vůbec někoho? Kanadská autorka předkládá další psychothriller s dramatickou rodinnou zápletkou a nečekanými zvraty.

Robert GALBRAITH Neklidná krev

Praha: Kniha Zlín, 2022

Pravé zlo nezničí ani čas. Pátý případ Cormorana Strika a Robin Ellacottové. Soukromého detektiva Cormorana Strika osloví s prosbou o pomoc žena, jejíž matka před čtyřiceti lety zmizela

za podivných okolností. I přes malou šanci na objasnění odloženého případu se Strike a jeho partačka Robin Ellacottová pouštějí do vyšetřování. Záhy pochopí, že před sebou mají ďábelsky složitou záhadu související s tarotovými kartami, pochybnými svědky a psychopatickým sériovým vrahem. A zjistí, že i případy staré desítky let mohou být smrtící.

Halina PAWŁOWSKÁ Zájezd snů

Praha: Motto, 2022

Humorné laděné povídky a postřehy převážně o cestování od české autorky. Příběhy se odehrávají na nejrůznějších místech světa a vy se díky nim dozvíte, kde se báječně večerí, kde se dají potkat galantní muži,

kde se proměňují celebrity, kde je úchvatná vyhlídka, kde můžete najít kila pravých hřibů a kde vám děti dají aspoň na deset minut pokoj. V optimistických povídkách najdete nejen praktické rady a nečekané pointy, ale i moudré postřehy a hodně smíchu!

Wilbur SMITH Řeka Bohů: Nové království

Frýdek-Místek: Alpress, 2022
Historicko-dobrodružný román patřící do autorovy egyptské ságy, ve kterém je hlavním hrdinou Hui, známý již z dřívějších událostí, jenž je nejlepším faraonovým vozatajem. Hui

žije obklopen láskou milovaného otce, vládce města Láhún, jehož má nahradit. Za krásnými fasádami paláců se však rodí špinavé spiknutí. Huiho nevlastní matka a žárlivého bratra, které Huiho přivede až do potupného zajetí uprostřed nepřátel Egypta. Od nich se mladý vyhnánek naučí důmyslnému umění boje, aby mohl stanout po boku mocného egyptského generála Tana a v nelítostné bitvě, v níž bojují samotní bohové, získat slávu jako nový hrdina.

František KOLOUCH Nejvyšší oběť

Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2022

Kniha je prvním podrobným životopisem posledního lidického kněze Josefa Štemberky. Na pozadí a v kontextu tehdejších událostí přibližuje jeho život. Opírá se přitom o archivní materiály i svědectví pamětníků a snaží se vyvrátit některé zažitě představy i lidové legendy o jeho životě. Je to zároveň první kniha, která díky dlouholeté službě P. Štemberky v Lidicích mapuje historii této vsi od roku 1909.

Ladislav ZIBURA Prázdniny v Česku

Praha: Kniha Zlín, 2021

Výlet za vším, co jste o Česku nevěděli. Vydejte se s Ladislavem Ziburou na dvouměsíční výlet po českých luzích a hájích a připomeňte si, jak rozmanitá a krásná země žijeme. Můžete se těšit na vyprávění plné zajímavostí,

pozoruhodných příběhů z naší historie a setkání se svéráznými lidmi. Navštívíte všech čtrnáct českých krajů, načerpáte tipy na vlastní výpravy a jako obvykle se také od srdce zasmějete. Tak přisedněte do roztomilého bílého autíčka a nezapomeňte se připoutat! Váš řidič je začátečník.

Autor příspěvku: Lenka Knapová

Zapeklitá hádanka

Co Vám se to nestalo na tom hradě Pecka,
kdo tam nebyl, nevěřil, proč si kde kdo tleskal!
Pohádku tam hrály děti, to Vám byla paráda,
čert do pekla naložil si zahradníka na záda.
Princeznička na bále, nevezla si korále,
Stříbrňáka osedlala, do pekla se hned vydala.
A jak to bylo pohádka?
To Vám povím zakrátko.

Jedno krásné horké nedělní odpoledne na hrad přicházely princezny, rytíři a kašpárči. Hned u brány od veselých čertic za kostým a namalovaný obrázek dostaly děti dáreček. V příjemném stínu hradeb si tatka dal pivečko, mamka klobásku, dítko se těšilo na pohádku a byla to zkrátka pohodička. Jakmile dozněl poslední úder zvonu, začala hrát nádherná hudba a pohádka mohla začít.

Herci hráli jak o život a diváci se mohli utleskat! Na konci pohádky se hned přišli na jeviště s herci fotit. Všichni herci dostali diplom a malý dáreček a naše „šéfka“ od malých i velkých diváků květiny. Poděkovat přišla i paní starostka a předala dospělým aktérům krásný dárek. Hercům a herečkám ještě jednou velký, velkánský potles!

Všem členům spolku Smajlík patří obrovský dík, protože příprava kostýmů a techniky byla hodně náročná!

Naši největší odměnou je plný roztleskaný sál a radost v zářících dětských očích!

Autor hry pan Josef Pšenička, který se na nás z Prahy přijel podívat, nešetřil chválou. Děkujeme za dramatizaci pohádky a moc si vážíme naší dlouholeté spolupráce.

Krásnou výpravnou pohádku plnou tance a veselých písniček od naší „dvorní“ autorky Elišky Palfreyman Noskové jsme poprvé představili divákům v neděli **26. června** na nádvoří hradu Pecka.

Ale pozor, pozor to není všechno!

S pohádkou **Zapeklitá hádanka** budeme rozdávat radost a úsměvy po širokém okolí i daleko za hranicemi našeho kraje opět v novém školním roce. Aby nás plné sály dětí odměnily potleskem, musíme pečlivě zkoušet a pilovat herecké role.

V Divadelním spolku Smajlík v tomto školním roce řádilo 14 herců od 5 do 17 let: Tereza Stuchlíková, Jiří Tázlar, Adéla Suchánková, Jan Sál, Anežka Plotová,

Klára Stuchlíková, Tomáš Kobrýn, Nicol Suchardová, Eliška Stuchlíková, Leontýna Kovářová, Valentin Hanhur, Sofie Valachová, Maxim Hanhur, Vojtěch Kobrýn.

Od září se budeme těšit na nové kamarády, kteří přijdou mezi nás, aby zažili spoustu dobrodružství a plno legrace.

Vše o naší činnosti najdete na:
www.smajlikpecka.dsfrk.cz

Kontakt : Ivana Nosková, tel.: 739 519 010
email.: dsfrk@seznam.cz
Osobně každý čtvrtek v sále OÚ od 15 hod.

Holky, kluci!
Divadelní soubor
SMAJLÍK Pecka
Vás zve do svého týmu!
Přihlásit se můžeš během září.

Vezmi mamku nebo tatku a přijďte se na nás podívat.
Scházíme se vždy ve čtvrtek od 15 do 17 hodin
v sále Měú na Pecce nad hasičskou zbrojnicí.
První schůzka bude 6. 10. 2022 v 15 hodin

Soubor vede Ivana Nosková, která má bohaté zkušenosti s ochotnickým divadlem, jemuž se věnuje od dětství. Pod její režii vzniklo mnoho divadelních her a pohádek. Uspořádala řadu zábavných večerů, módních přehlídek, dětských dnů apod.

Soubor Smajlík sehrál už řadu divadelních pohádek, které se setkaly s obrovským ohlaselem. Smajlík hraje nejen na Pecce, ale jezdí zahrát pohádky i do okolních měst. Děti se dokonce objevily v pořadu ČT.

S divadlem budeš mít spoustu zážitků a užiješ plno legrace!

Více informací osobně nebo na tel.: 739519010
email.: dsfrk@seznam.cz
www.smajlikpecka.dsfrk.cz

Peckovská pout'

Všichni se na ni těšíme, i když víme, že až skončí, skončí taky další prázdniny. Letos už to bylo po sedmé, co jsme se o její organizaci postarali my ze Spolku Bezdržic. Bohatý řemeslný jarmark, spousta koncertů, řada divadelních představení pro děti, dršťková polívka, stezka pivních znalců, střelba z kanónu, flašinet, letní lyžařské klání, houpačky, řetízák a hlavně pohoda, klid a ideální příležitost potkat se na krásné Pecce se známými a přáteli. Děkujeme všem, kdo nám s poutí pomohli. A za rok zase na značkách.

*Autorem fotek je nejlepší hradní průvodce
Vítek Havlín.*

Legionáři počtvrté

Letos to bylo již počtvrté, kdy se Muzeum legionářů zapojilo do programu Pouťové Pecky, pořádané Spolkem Bezdržic. Již tradičně jsme požádali o účast členy Československé obce legionářské. Letos posílené o členy Roty Nazdar, kteří přivezli britskou 25liberní kanonovou houfnici, ze které si mohli střelbu vyzkoušet i samotní návštěvníci poutě (video lze zhlédnout na FB Legionáři z Pecky). Kanonová houfnice QFpr M k. II z roku 1940 patřila do výzbroje Československé samostatné obrněné brigády. V té době to byl moderní a víceúčelový kanon, jehož důležitou součástí byla kolesna s pohotovostní zásobou munice (32 ran). Hlavní používanou municí byly tříštivo-trhavé a protipancéřové granáty, bylo možno použít rovněž kouřovou a osvětlovací munici. Ráže 87,6 mm, hmotnost 1 633 kg, obsluha 6 mužů, dostřel 12 300 m.

Další zajímavostí byla ukázka výzbroje a výstroje československých parašutistů z druhé světové války, mělo to být připomenutí 80. výročí atentátu na Heydricha a hrdinství československých parašutistů. Nechyběla střelba ze vzduchovek, letos vylepšených optikou, a nedílnou součástí je i zajímavé a zapálené vypravování členů ČsLO. Sobotní počasí se letos vydařilo, návštěvníci byli určitě spokojeni.

Touto cestou chceme poděkovat všem návštěvníkům a hlavně sousedům, že sobotní rány přetrpě-

li a ve zdraví přežili. Velké poděkování patří členům Obce legionářské a Rotě Nazdar, že si na nás udělali čas. Snad se sejdeme i příští rok.

Jeden kamarád mi říkal, že jsou ukázky rok od roku s větším kalibrem, tak jestli prý nebude příští rok tank. To slíbit nemůžeme, ale určitě se nechte překvapit.

Muzeum Legionářů z Pecky

Autorem fotek je Chládková Kateřina, Jičínský deník.

Harantiáda 2022

Co to vlastně Harantiáda je?

- sportovně-zábavné odpoledne pro děti předškolního a školního věku, které pořádá TJ Harant Pecka, z. s.
- disciplíny jsou uzpůsobeny věku sportovců rozdělením do věkových kategorií
- pro nejmenší do čtyř let je vyčleněn samostatný sektor
- všechny děti jsou dle dosažených výkonů odměněny a mohou si vybrat ceny dle dosažených bodů

Neděle 4. září, městečko Pecka, náměstí Kryštofa Haranta se plní mladými sportovci s doprovodem rodičů. V 13.30 hod. následuje přesun na peckovské hřiště. Registrace a přihlášky do soutěží, zapálení harantiádovského ohně a od 14 hodin začínají IX. Harantiádovské hry 2022!

Na peckovském hřišti už průvod očekávají další sportovci, kteří zvolili cestu přímo na sportoviště a netrpklivý diváci.

Pořadatelé, členové TJ Harant Pecka a příznivci od desáté hodiny připravují harantiádovskou hranici, jejíž oheň nás bude symbolicky provázet celým sportovním odpolednem, připravují se sportovní sektory,

přiváží se občerstvení a odměny pro sportovce a do laduje se ozvučení akce, pak krátká porada a rozdělení úkolů pro jednotlivé pořadatele a sportovní komisaře. V 13.30 hod. se na náměstí zapaluje harantiádovská pochodeň a po krátkém uvítání se všichni přesunují na peckovské hřiště.

V čele průvodu sportovců je Josef Berger, dlouholetý člen cyklistického oddílu TJ Harant Pecka. Harantiádovská hranice je zapálena a HARANTIÁDA 2022 může naplno vypuknout.

Je připraven sektor pro nejmenší. Lovení rybiček, skládání kostek, velké pexeso ... To je jen krátký výčet připravených disciplín. Pro starší děti je připraveno dalších 10 disciplín. Kop na fotbalovou branku,

hod na přesnost se shazováním pyramid z dřevěných kostek, pro mladší hod na přesnost, hod daleký kriketovým míčkem, skok do dálky z místa, skoky v pytli, člunkový běh, cyklistická jízda zručnosti, dřepy a stezka zručnosti s přeskoky přes překážky, slalomem a podlézáním překážek.

Počasí dnes vyloženě přeje. Sem tam mráček, ale teplo a častěji slunečno. Všech 65 letošních sportovců si s nástrahami sportovního odpoledne poradilo na výbornou, což jsme díky reportážnímu mikrofonu v rukou Vládi Stárka věděli hned z „první ruky“ a nebylo pochyb, že se mladým sportovcům daří. Sportovní komisaři nejen že dohlíželi na regulárnost soutěží, ale mladým sportovcům též ukazovali, co se od nich očekává, vysvětlovali, jak disciplínu nejlépe zvládnout, a společně s diváky a rodiči vedli mladé sportovce k nejlepším výkonům. Měli také plné ruce práce, změřit vzdálenosti nebo dosažený čas a zapsat výsledky do účastnického lístku. Všichni absolvovali všechny disciplíny a s vyplněnými účastnickými kartičkami hurá pro odměnu. Jako obvykle byla velká mela při vybírání cen, spousta mladých sportovců se nemohla rozhodnout co si vybrat.

Zajímavým doprovodným programem byl paintball, pánové s sebou od koupaliště přivezli terče, kde si mládežníci mohli vyzkoušet střelbu.

Příjemnou tečkou v závěru bylo opékání buřtů na ohni z harantiádovské hranice. Buřty, klobásky, chlebík, hořčici, tácky a jehly na opékání. Malinovka pro malé sportovce tekla proudem. Vždyť si to po skvělých výkonech vše zasloužili.

Všem sportovcům přejeme, ať se jim v celém školním roce daří. Hlavně nezapomeňte na sport, naše oddíly volejbalu, fotbalu, cyklistiky, nohejbalu, florbalu i sportu pro všechny vás rády uvidí ve svých řadách.

Věříme, že se účastníkům harantiádovské odpoledne líbilo, vždyť to není jen o výkonech, ale také o kamarádství a přátelství, které ke sportu neodmyslitelně patří stejně jako zdravá rivalita.

Velké díky patří všem pořadatelům a sponzorům, kteří se o celou Harantiádu 2022 postarali.

**Děkujeme všem a těšíme se na příští
X. HARANTIÁDOVSKÉ HRY 2023**

© Ing. Vladislav Stárek

A tak ještě krátká rekapitulace:

776 př. n. l. – první antické olympijské hry

1896 – první novodobé letní olympijské hry v Aténách

1924 – první novodobé zimní olympijské hry v Chamonix

....

2013 – I. ročník Harantiády v Pecce

2014 – II. ročník Harantiády v Pecce

2014 – zimní olympijské hry v Soči

2015 – III. ročník Harantiády na Pecce

2016 – letní olympijské hry Rio 2016

2016 – IV. Harantiádovské hry v Pecce

2017 – V. Harantiádovské hry v Pecce

2018 – zimní olympijské hry v Pchjongčchangu

2018 – VI. Harantiádovské hry v Pecce

2019 – VII. Harantiádovské hry v Pecce

2020 – letní olympijské hry v Japonsku v Tokiu – odloženy

2020 – VIII. Harantiádovské hry v Pecce

2022 – IX. Harantiádovské hry v Pecce

Pořadatel: **TJ Harant Pecka, z. s.**

Datum konání: **4. 9. 2022**

Místo konání: **fotbalové hřiště Pecka**

Počet sportovců: **65**

Počet disciplín: **16**

Rozpočet: **závratných 15 000 Kč**

K nezaplacení: **práce a nadšení pořadatelů**

2023 – zatím nepopsaný list

Pro chvíle pohody

Milí čtenáři, doufám, že jste si užili léto, že jste se podívali i do neznámých krajín, abyste se mohli s radostí vrátit do naší milované Pecky. Složila jsem v úmorných vedrech speciálně pro vás několik úsměvných básniček pro chvíle pohody do nastávajícího sychravého podzimního počasí. Snad se vám budou líbit.

Na Rášinách

Říjen je krásný čas,
barevný, zářivý, plný přírodních krás.
Lesy hrají všemi odstíny,
vzduch je cítit od naší typické červené hlíny.
Ach, krásně je na světě,
já si tu jezdím po cestách na žluté babetě.
Zastavím u lípy, dám si leháro,
nebojte se, nedám si cigáro.
Zasním se, podívám se na Pecku
a už nepřemýšlím o dnešku.

*(Rášina je místo za Vidonicemi,
kde je chráněná lípa a překrásný
výhled na Pecku.)*

Kouzelné pero

Mám na Pecce tajnou uličku
a ještě tajnější světničku.
Pod oknem nejtajnější truhličku.
V ní se skrývá zlaté pero,
které by psát tolik chtělo.
Jen člověk s čistým srdcem a úmyslem
bude moci perem psát.
Jako můj praděd psával z vojny své máti.
Jen to pero zůstalo,
když jeho tělo hořelo.
Slova napsaná žijí dál,
kdo by se přítomnosti bál.
Pero zvěční okamžik,
pro který je radost žít!

Podzim

Přichází listopad,
ach ouvej, chce se mi spát.

Ježek, srnka, zajíc, tchoř,
schovávají se za zahradní rošt.

Chtěl bych býti jezevcem,
ne, ovčím pastevcem.

Ráno vstávat za rozbřesku,
popadnout batoh a nezapomenout na termosku.

Vydat se do hor z údolí,
někdy mě nohy fakt bolí.

Ovce se pasou,
to je radosti.
Na chvíli zapomenu na všechny starosti.

Večer je spočítám, pohladím a je to.
Dolů běžím dědinou,
už na mě čeká starý brach Peko.

Napsala Alena Nedomová

Justinovo dobrodružství

Na dvacátého osmého srpna jsem se strašně těšil. Měl jsem svátek a v našem městečku měl být ojedinělý koncert nejhezčí a nejtalentovanější zpěvačky, co znám. Oslivě Nikol. Už rok mě probouzí její andělský hlas ve formě budíčku na mobilu. Aspoň o trochu radostněji se mi do školy vstávalo.

Svátek jsem přežil. Od maminky jsem dostal piškotový dort s jahodami, které miluji. Od táty tisícovku na dnešní koncert a hlavně na limonádu. Kladl mi na srdce s důrazem. Bohužel, je mi sedmnáct a půl. Pivo nesmím. Prý se chovám jako třináctiletý potřeštěný puberták. Mně to nevadí. Hlavně, že se bavím. Přetrpěl jsem i návštěvu babičky a dědy. Nemám rád, když se na mě při příchodu tiskne a vždy mi dá na tvář mlaskavou pusou. Používá růžovou rtěnku, která snad pamatuje plesy za Rakouska-Uherska. Šíleně smrdí a nejde mi z tváře smýt.

Navíc jsem musel před prarodiči tajit, že jdu na koncert. Myslí si totiž, že na hudební akce chodí jen chuligáni, co umí jen řvát a rozlévat po sobě pivo z plastových kelímků a pak dělají výtržnosti. Asi si koncert pletou s fotbalovým zápasem a tam by mě nikdo nedostal. I bych se tam trochu bál. Někomu omylem šlápnu na nohu a hned bych ji schytil.

Konečně večer! Oblékl jsem si oblíbené značkové tmavé džíny, modré tričko s límečkem, abych vypadal aspoň trochu jako vysokoškolák. Vysoký jsem na to dost.

Ještě vyzvednout kámoše a pánská jízda může začít a co víc - jemu už můžou nalít pivo!

„Děláš si srandu? To je zlej sen!“ zlobím se na kamaráda Marka.

„Nemůžu za to, že mám zaracha.“

„Zrovna dneska, sakra. Takovej blbej nápad, půjčovat fungl novou motorku Igorovi. Se nedivím, že tě táta seřval.“

„Přitom je to jen trochu škrábnutý a ohnutej blatník.“

„No a jak dlouho nesmíš ven?“

„Asi týden.“

„Cože? To už začne škola. Ach jo.“ povzdechl jsem si.

„No nic, půjdu sám, aspoň mi Nikol nepřebereš.“

„Jo, na tebe tak čeká.“

„Aby ses nedivil. Zítra bude stát v Blesku: Neznámý mladík v objetí naší přední české zpěvačky.“

„Nebo spíš: Podezřelý mladík zadržen, obtěžoval na koncertě krásnou zpěvačku. Tak tomu bych věřil. Počkej...“

Marek odběhnul do domu a vrátil se s voňavkou a rád ně mě postříkal.

„Co blbneš, budu smrdět jak sňatkový podvodník. Co je to za sajrajt?“

„Kvalitní parfém mého táty za dva litry. Nesmím na něj sáhnout. Tak se musím nějak pomstít za toho zaracha.“

„To nemusíš aplikovat na mě. Chci vonět mládím, snad to brzo vyčichne. Nazdar a užij si domácí vězení.“

Šel jsem v klidu podél řeky. A sakra! Co to tu roste za sajrajt? Jsem alergický! Vytáhnul jsem kapesník z kapsy a hlučně jsem se vysmrkal.

Před bránou do areálu Bašta se na mě culily dvě překrásné blondýnky v tílku a červených kraťasech. Vražedná kombinace. Po chvíli jsem zjistil, že se usmívají na všechny a permanentně. Nejspíš to mají v popisu práce. I přesto jsem si prohrábnul své nepoddajné černé vlasy, nasadil ten nejzářivější úsměv a vyšel k bráně do pomyslného ráje. A sakra. Sáhnul jsem si do zadní kapsy kalhot. Kde mám tu tisícovku? Šrotovalo mi v hlavě. Začal jsem se potit a prohledával všechny kapsy. Krásky u vchodu si mě naštěstí nevšimly, pořád jsem byl v bezpečné vzdálenosti. To by byl trapas, kdybych jim nemohl zaplatit lístek. Ale co teď? V ruce jsem žmoulal jen zmuchlaný kapesník. Musela vypadnout z kapsy, když jsem smrkal. Kurňa, bylo to u řeky. Vítr ji mohl zahnat do vody, nebo ji někdo sebral. Do začátku koncertu zbývalo zhruba pět minut. Rozběhl jsem se k řece. Zoufale jsem hledal tu kouzelnou bankovku, co mi měla umožnit setkat se s mojí vysněnou princeznou. Nikde nic. Po cestě chodili opozdilci. Nejspíš ty prachy někdo našel a teď si na můj účet ještě víc užijou a pořádně se zlískaj. Tím jsem našťvanější ještě víc.

Slyším z dálky moderátora, jak zve na podium mou platonickou lásku. Ach... už poznávám její hlas. Je opravdu tady! Sny se plní, nebo spíš neplní. Mou blbostí. Pomalu obcháším oplocený areál. Aspoň ji koutkem oka zahlédnout. Je to nereálné. Vztekle jsem kopal do kamínků u popelnic. A vida! Zdálky jsem viděl, jak jdou dva kluci a každý nesl dva velký igelitový pytle s odpadem. První druhému otevřel zadní vchod. Málem jsem zapomněl dýchat. Teď nebo nikdy. Kluci měli dost práce narvat pytle do popelnic. Mně absolutně nevěnovali pozornost. Narovnal jsem se a pomalu, sebevědomě jsem prošel do areálu. Jsem tu. Zajíkal jsem se blahem. Tý jo. Tolik lidí jsem snad ještě nikdy neviděl, já se snad k ní ani nedostanu. Vtom má kráska začala zpívat mou zamilovanou píseň. Touha mě vedla vpřed. Byl jsem krysou, co se táhne za krysařovou pišťalou. Na diváky jsem nedbal. Popadla mě neznámá síla. Prostě jsem se doslova vcucnul těsně pod podstavec na reprobedny, takže jsem zůstal klečet centimetr pod podiem. Vedle mě seděla na trávě nějaká partička. Vyjeveně na mě koukala.

„Hele, my na té reprobedně máme pití, jestli sis nevšimnul,“ vyjela na mě nějaká holka.

„Neboj, já ti ho nevypiji.“ Pro jistotu si tu minerálku vzali k sobě.

Uf. Cejtil jsem se blbě. Přijdu poslední, všechny předběhnu a utrhnou to nejlepší místo. Před jevištěm nejsou žádné železné zátarasy, jak to obvykle u megakonzertů bývá. Kdybych chtěl, mohl bych Nikol chytout za kotníky a unést ji do pohádky. No, to bych se asi vážně do toho Blesku dostal, kdybych se pokusil na ni sáhnout. Stále mně bušilo srdce, musel jsem se nejdřív vzpamatovat z morální kocoviny, ale neudělal jsem to naschvál. Prostě jsem využil příležitosti. Po další písničce jsem si už naplno užíval její vystoupení. V duchu jsem byl rád, že Marek nemohl. Těžko bych se s ním dostal tak blízko. I já sám sem měl co dělat, abych se na místě udržel.

„Co se cpeš? To je můj flek, já tu mám deku už od odpoledne,“ ozve se za mnou.

Otočím se. Nějaký holky se tam snad chtěly porvat.

„Zavolejte někdo ochranku,“ říkám ledabyle žertem do davu. Já, kluk, který nemá ani vstupenku, ani není olepený oranžovým vstupním náramkem. Sakra, a to mám krátký rukáv. Snad si toho nikdo nevšimne.

Záhy mě ovane smyslná vůně, snad vanilka. Nikol jde přímo ke mně. Srdce mi prudce buší. Má rozevlátou sukni. Já snad omdlím jak dvanáctiletá fanyinka na Lunetiku. Nejde ke mně, jen blíž k divákům. Z mého úhlu mě vlastně ani nemůže zaregistrovat, jelikož ji vidím tak akorát nohy a snažím se jí nedívat pod sukni. Vzhlížím nahoru, abych se jí mohl dívat do očí. Jako věrný pes. Najednou se ozve hrom. Nebo se mi to jen zdálo? Spustí se prudký liják. Holka vedle mě se schovala pod podstavec na reprobednu.

„Je to bezpečný?“ ptám se ochranky ve žluté vestě. Ani nevím, kde se tu najednou vzala. Ochranka jen pokrčila rameny. Schoval jsem se k té holce. A sakra. Teď vidím Nikoliny titěrné kalhotky. Na ni neprší. Holka vedle mě říká své kamarádce, která si nasazuje pláštěnku: „Ty jo, když jsem v téhle skrčené poloze, chce se mi čůrat.“

„Mně taky. A co když do té reprobedny uhodí blesk?“

„No, tak to nevím,“ pokrčí holka rameny.

„Přátelé, prší. Moc vás obdivuji. Mám ještě zpívat?“ strachuje se o své fanoušky Nikol.

„Jasně,“ zařve dav. Koutkem oka se zadívám do publika, spousta lidí má pláštěnky.

Přede mnou Nikol, vedle mě krásný holky. Ta jedna je tak blízko, že se o mě nechtěně otírá vlasama. Neměl bych tu holku sbalit? A co bych jí měl říct? „To nám prší, že?“ Raději mlčím, třeba má někde v davu přítele. Já miluji Nikol. Jenže ta se mnou na rande nepůjde. Ach jo. Asi za dvacet minut přestalo pršet, celý zlámaný jsem se vztyčil a vychutnal si zbytek koncertu. Věděl jsem, že Nikol nedává autogramy, ani se nefotí. Vůbec jsem nedoufal, že s ní budu mluvit. I když jsem ji po vystoupení vyhlížel. Pak jsem to vzdal a šel k hlavnímu vchodu. Náhle tam stála. Nechápu, kde se tam vzala, asi si šla pro věci do toho dřevěného baráčku, který sloužil jako šatna. Jenže byla pitomá tma. Prošla okolo mě s ochrankou a já jí stačil jen říct, že byla výborná. Ona jen špitla: „Děkuji.“

Nebyl čas, abych jí pověděl, že mám svátek, že se jmenuji Augustýn. A ve škole mi říkají Justin podle zpěváka Justina Timberlakea. Nikol má sen si s ním někdy zazpívat. Pak jsem si řekl, že bych byl asi trapnej. Měl jsem promočený tenisky, tak jsem šel omámen zážitky domů.

V domě se však svítilo. Copak maminka ještě nespí?

„Kdes byl?“ udeří na mě.

„Na koncertě.“

„Bez peněz?“

„No.... Marek mi to zaplatil.“ zalhal jsem.

„Aha a to měl tolik peněz?“

„Lístek stál pět set.“ Rudnul jsem, jak tahle situace dopadne.

„Tak to si měl štěstí. Našla jsem tu darovanou tisícovku ve vestě. Málem jsem ji vyprala. Zítra mu ty peníze půjdeš vrátit.“

„Jo, jasně.“

„Teď upaluj spát.“

Takže ve vestě byla! Plácnul jsem se do čela. Bral jsem si ji na chodbě a pak jsem usoudil, že bude teplej večer, že pérovou vestu nebudu potřebovat. Navíc na mě maminka volala, že je na ní flek, ať si vezmu raději bundu. A já natěšenej, roztržitej šel jen v tričku. Hlavně musím zavolat Markovi, aby mě kryl, že na koncertě byl taky. Doma by nepřežili, že jejich syn dělá ostudu a leze, kam nemá. Ale stálo to za to!

Alena Nedomová

Literární křížovka

V tajence je ukryt název detektivního románu, ve kterém nekonvenční detektiv vyšetřuje komplikovaný případ ve vybydlené české krajině blízko rakouských hranic. Správné znění tajenky Listů Peckovska 2/2022 je: Šikmý kostel.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
A									
B									
C									
D									
E									
F									
G									

Vodorovně: A. Druh rostliny (Iris); předložka; B. Lesní správa (zkratka); nevýrazné; iniciály režiséra Vávry; C. Mužské jméno; španělsky: Ahoj; Klub mladých čtenářů (zkratka); D. Tajenka; E. Řecký dvoubřitý meč; francouzsky: Král; klid zbraní; F. Iniciály zpěváka Mládky; středověký nájezdník; vůči; G. Zájmeno osobní; exotická rostlina; parketa
Svisle: 1. Část kabátu; římskými číslicemi: 4; 2. Chem. značka kyslíku; dřeviny; 3. Iniciály herce Beneše; srdečnice; 4. Avšak; oblak; 5. Průvodní jev horečky; 6. Domácky Eduard; neboli; akademie věd; 7. Název písmene C; český herec; římskými číslicemi: 50; 8. Památníky; 9. Druh sýru; slovan
Pomůcka: Aka, aor; epa; roi

Výsledky zasílejte mailem na: knihovna.pecka@seznam.cz. První správná odpověď bude odměněna knihou.

Sudoku, tabulka č.8

Cílem hry je doplnit chybějící čísla 1 až 9 v tabulce tak, aby platilo, že v každém řádku, v každém sloupci a v každém z devíti čtverců jsou použita vždy všechna čísla jedna až devět, ovšem každé číslo jen jednou. Pořadí čísel není důležité.

	6	5		4	8		7	
8	2		6			1	4	3
4		7				6	8	
		1	8		6	9	5	4
	4	3		5	7		6	
	8	6	1	9		3		7
	1	4			3	5		2
3		2		6	9	7	1	8
7	9	8	5	1		4		6

Děti si hrály a soutěžily

Hasiči v Bělé u Pecky opět připravili dětem na závěr prázdnin již tradiční zábavně-sportovní odpoledne. Proběhlo v sobotu 20. srpna od 15.00 hodin na hřišti u lesa. Sešlo se tam celkem 25 dětí od útlého věku až po žáky nižších ročníků 1. stupně základní školy. Hry a soutěže pro ně již tradičně připravila a celým odpolednem provázela zkušená učitelka z mateřské školy Žaneta Bernardová se svou kolegyní. Přítomné děti se do her a soutěží zapojovaly s chutí a elánem jim vlastním. Ty nejmenší k výkonu stimulovali jejich přítomní rodiče. V jednotlivých disciplínách, např.: shazování pyramidy za plechovky tenisovým míčkem, skákání v pytli, chůze na kelímkách, zdolání překážkové dráhy, převážení barevných míčků v kolečku po dráze mezi vytýčenými body, lovení rybiček, hry s různobarevnými míčky, děti uplatňovaly své schopnosti, svou hbitost a šikovnost. Za provedené výkony byly děti odměňovány různými druhy sladkostí.

U stolků před chatou nad hřištěm seděli, rej na hřišti sledovali a nabízené občerstvení konzumovali dospělí, rodiče, příbuzní dětí a ostatní návštěvníci. Ve stánku se nabízely nealkoholické nápoje, pivo, pamlsky, uzený

kapr, uzená klobása a krkovička. Každé z přítomných dětí dostalo lístečky na občerstvení zdarma a mohlo si vybírat dle své chuti a svolení rodičů.

Bouřlivé povzbuzováno od přihlížejících se ozvalo v momentě, když došlo k přetahování lanem mezi kluky a děvčaty. Po této závěrečné disciplíně si každé dítě vylosovalo dárkový balíček. Na stolku byly položeny křemenné oblázky s obrázkem. Pod kamenem bylo napsáno číslo a takto očíslované byly i balíčky. K nákupu odměn a občerstvení pro děti byla použita dotace Úřadu městysu Pecka poskytnutá místní organizací SDH pro tyto účely. Děti v průběhu odpoledne využívaly i stálého, pro jejich zábavu nainstalovaného zařízení na hřišti.

Počasí, přestože v předpovědi bylo mírně deštivo, v místě vydrželo. Sluníčko nepálilo. Dobře připravená akce, skvěle upravené hřiště a okolí, zajištěné občerstvení, zájem a soutěživost dětí, jejich zaujetí hrou, spokojenost a celkově dobrá nálada. To vše přispělo k tomu, že se sobotní odpoledne na hřišti v Bělé u Pecky vydařilo.

Petr Pavel

Vidonický turnaj v trojkovém nohejbale aneb Memoriál Míry Tměje

V sobotu odpoledne 3. září se na hřišti konal již tradiční memoriál Míry Tměje. Organizátoři se pilně připravovali a soutěžící v pátek večer i trénovali. Počasí bylo akorát vhodné pro sport. Ani vedro, ani zima. Hra byla napínavá, zábavná i náročná. Všichni, i ti, co se jim nedařilo, byli v dobré náladě. Věděli, že je diváci podporují a drží palce, ale vyhrát může jen jeden. A kdo že to letos zvítězil?

1. místo Tři veteráni – Jarda, 2. místo Vidonice – Míla, 3. místo Staňkov – Fanda
Gratulujeme!

Po skončení napínavé hry hřiště patřilo dětem. Patříčně se vyblbly až do západu slunce.

Nechybělo výborné občerstvení a dobrý mok, které si všichni s chutí dali a večer si popovídali o prožitém sportovním zážitku.

Těšíme se zase za rok! Třeba právě vám budeme příště srdečně fandit!

Alena Nedomová

Pecka kros slavil „půlkulatinu“

Již po patnácté připravili členové OK Reco Sport Pecka za podpory Městyse Pecka běh mimo dráhu Pecka kros. I když to ještě po obědě nevypadalo, počasí se umoudřilo a závodníci se vydali na tratě za příjemného běžeckého počasí. Centrum veškerého dění bylo u vstupu do hradu Pecka. Do závodu odstartovalo více jak osmdesát běžců různých věkových kategorií, nevíce mezi předškoláky (více jak čtyřicet). Velké poděkování patří za motivaci k účasti mateřské škole Pecka a také základní a mateřské škole Benecko. Kvalita čtyřkilometrové hlavní trati byla poznamenána těžbou dřeva a poničenými cestami. Nejúspěšnější běžci obdrželi při vyhlášení výsledků diplomy a věcné ceny. Poděkování vedle pořadatelů patří i Pivovaru Malý Rohozec, OÚ Pecka a MÚ Lázně Bělohrad za ceny i všem závodníkům za předvedené výkony. Absolutním vítězem mužské kategorie se stal Ondřej Sakáč časem 18:49,47, mezi ženami pak proběhla cílem nejrychleji Veronika Zahradníková v čase 24:46,65.

Pavel Vydra

Vítězné kategorie

Předškoláci 1 (2018 a mladší) – 100 m:

Hynek Sucharda (2018) Nová Paka

Předškoláčky 1 (2018 a mladší) – 100 m:

Sára Poláková (2018) MŠ Pecka

Předškoláci 2 (2016–2017) – 150 m:

Pavel Růžička (2016) Pecka

Předškoláčky 2 (2016–2017 – 150 m):

Filipa Bergerová (2016) Pecka

Nejmłodší žákyně (2013–2015) – 350 metrů:

Justýna Suchardová (2013) Nová Paka 1:08

Nejmłodší žáci (2013–2015) – 350 metrů:

Adam Herbrych (2014) Bělá u Pecky 1:10

Młodší žákyně (2010–2012) – 700 metrů

Anežka Kupková (2012) Štikov 2:34

Młodší žáci (2010–2012) – 700 metrů

Lukáš Posolda (2011) SC Jičín 2:26

Hlavní trať 4000 metrů

Muži 1 (1983–2003)

Ondřej Sakáč (2000) TJ Harant Pecka 18:49,47

Muži 2 (1973–1982)

Michal Polák (1977) Pecka 19:28,48

Ženy 2 (1973–1982)

Veronika Zahradníková (1981) Pecka 24:46,65

Muži 4 (1953–1962)

Vítězslav Šolc (1957) BKL Machov 22:20,68

Ženy 4 (1954–1962)

Eva Friebešová (1962) Úpice 38:09,22

Muži 5 (1952 a starší)

Jiří Javůrek (1948) Maratónstav Úpice 26:34,02

Zhodnocení sezóny 2022 v našem kempu

Jelikož se s námi léto pomaličku loučí, nadešel čas na tradiční zhodnocení uplynulé sezóny. Po dvou letech se nám vyhnula pandemie a s ní znatelné zkrácení sezóny.

Ačkoli jsme letošní rok stále nemohli zahájit tradiční zabíjačkou se závody lyžníků, na velikonoční svátky byla vládní opatření již zcela zrušena a brány našeho areálu jsme mohli konečně otevřít. První letošní zákazníci se mohli těšit nejen na zelené pivo, ale i na skvělý komorní koncert kapely Náhoda. Zahřívací kolo tedy proběhlo bez problémů a my jsme se mohli pustit do letní přípravy.

Hned z kraje prázdnin nás zasáhla obrovská rána, kdy nás navždy opustil kolega, férový chlap, pan Milan Štér. Začátek tak nebyl snadný, náš tým to ale semklo a i přes tuto ztrátu jsme se snažili lidem zajistit ty nejlepší služby, jaké byly v našich silách. První věcí, na kterou jsme se v hlavní sezóně zaměřili, bylo ekologické chování kempu i hostů. Do celého areálu jsme nakoupili hned několik velkých kontejnerů jak na plasty, bioodpad, tak sklo. Třídění se ukázalo jako trefa do černého – jak v hodnocení kempu, tak ve zpětných vazbách, kdy nám návštěvníci děkovali za „naučení“ třídění odpadu. Dalším bodem v těchto změnách byla výměna sprchových automatů po celém kempu za nové, tedy úspornější. Úsporu v řádu procent jsme pocítili hned po několika málo dnech. Samozřejmě zůstává každoroční napouštění koupaliště z přepadových vod a potoku, tedy bez zásahu do městského rozvodu.

K velkým změnám došlo také u letního programu. K již tradičním akcím, jako je sraz fanklubu Škoda auto a sportovním turnajům, přibýlo hned několik hudebních koncertů a zábavních vystoupení. V areálu jsme díky tomu mohli přivítat Partičku, komiky z „Na stojáka“, Voxela, Buty a neposlední řadě skvělou revival kapelu Prague Queen. Ačkoli jsme menší obec, je vidět, že kultura u nás žije a lidi stále baví. Tímto chceme poděkovat místním dobrovolným hasičům v čele s panem Pavlem jak za pomoc s organizací dětského dne, tak za společné vytváření kulturního dění v našem městysu. V tomto trendu budeme i nadále pokračovat a již nyní vám můžeme poodhalit, že se k nám v příštím roce do areálu vrátí legendární kapela Tři sestry.

Co se týče nových projektů, vybudovali jsme v centru areálu novou cukrárnu, kde si návštěvníci mohou dát domácí limonády, palačinky a skvělou točenou zmrzlinu.

Ruku v ruce s úspěšnou sezónou pak byla finanční podpora jednotky dobrovolných hasičů a sponzorský dar v podobě nákupu barvy na malé koupaliště ve Lhotě. Spokojených zákazníků jsme letos přivítali opravdu mnoho, a proto na ubytovacích poplatcích, které jdou do městské kasy, budeme odevzdávat přes 240 tisíc korun. Pokud i vy víte o projektech, které je potřeba materiálně, či finančně podpořit, dejte nám vědět. Pokud to bude v našich silách, rádi pomůžeme.

Za tým koupaliště chceme pochválit a poděkovat paní Lucii Morávkové s panem Petrem Stuchlíkem za krásné naučné stezky „Hravá Homolka“ a „Cesta za poznáním Pecky“, které pro naše hosty přináší nové zpestření na jejich dovolené. Na konci této stezky pak lidé najdou nové vyžití v naší obci, velké paintballové hřiště.

S končící sezónou také začínáme chystat i sezónu následující. I přes vydařený rok je v našem areálu stále co zlepšovat. Na obecní úřad jsme proto před pár měsíci podali podnět ke schůzce, kde bychom rádi probrali možnosti přestavby zastaralých převlékárny u koupaliště a střechy technické budovy, dále o možnosti chodníku od hřbitova směrem ke koupališti, kde se jedná o jednu z nejfrekventovanějších cest v naší obci a na závěr i o samotné komunikaci mezi jednotlivými částmi v městysu. Pevně věříme, že veškerá jednání budou úspěšná a jak pro vás, tak pro hosty budeme mít v příštím roce zase něco nového.

Děkujeme za přízeň a budeme se na vás opět těšit snad v neméně úspěšném roce 2023.

*Za areál Koupaliště a kempu Pecka
Jiří Šacler, recepce.*

Oslavili svá životní jubilea

Ve 3. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Grohová Ludmila z Pecky – 90 let

Rolfová Zdeňka ze Lhoty u Pecky – 88 let

Žlabová Marcela z Pecky – 80 let

Tauchmanová Marie z Pecky – 85 let

Erben Zdeněk z Horního Javoří – 87 let

Rolenec Vítězslav z Pecky – 85 let

Styblík Jiří z Pecky – 91 let

Mičík Václav z Pecky – 87 let

Pavličková Miroslava z Kalu – 94 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohody.

Navždy nás opustili:

Krausová Božena z Bělé u Pecky

Štér Milan z Pecky

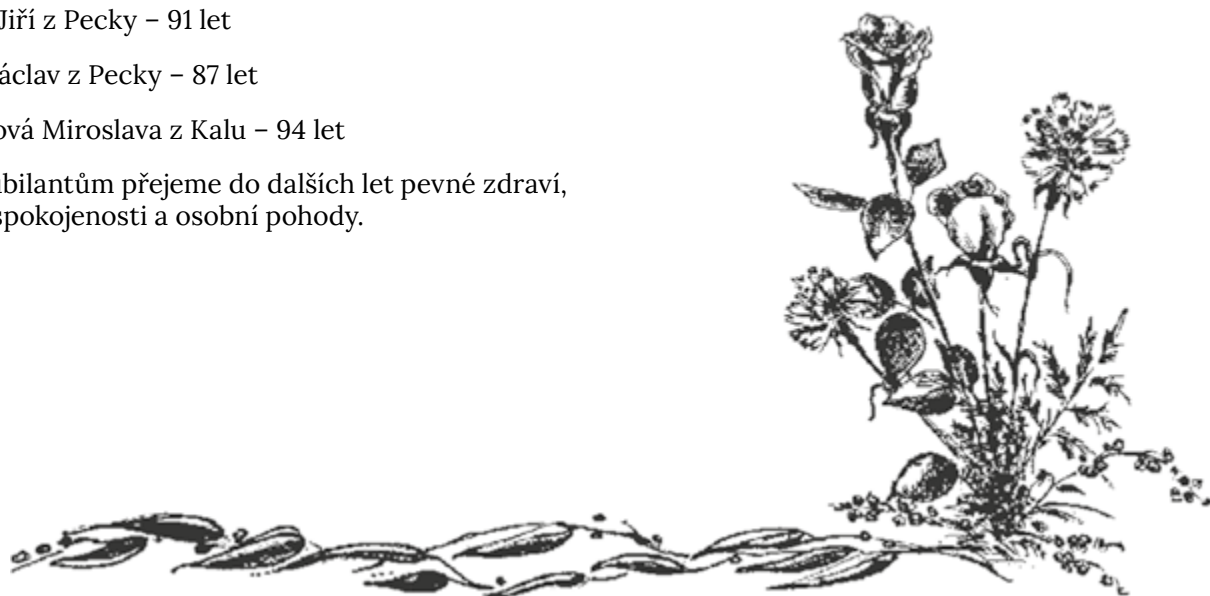
Domorádová Květa z Pecky

Hank Tomáš z Pecky

Fejfar Petr u Pecky

Puš Miroslav z Pecky

Věnujme jim tichou vzpomínku.

Další číslo Listů Peckovska vyjde v prosinci 2022.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 1. prosince.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecka.

září – listopad 2022, ročník XXXII

Řídí redakční rada ve složení:

Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Jitka Korbelařová,

Alena Nedomová, Jan Murdych, Lenka Knapová

grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz

e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz

Počet výtisků 250

Cena 20 Kč